

OČE PO VZORU BOGA OČETA

“Nočem biti pameten, nočem biti lepo vzgojen. Hočem pa biti kakor očka!” je petletnik vzkliknil svoji mami. “Biti kot očka” je zanj vse.

Po tako imenovani dobi *družbe brez očeta* danes sociološke, psihološke in antropološke raziskave kažejo, kako pomembno vlogo v otrokovem psihosocialnem razvoju ima oče. Pa vendar otroci manj poznajo očeta kot mater.

Veliki vzgojitelj mladih duhovnik Janez Bosko je dejal: “Gojenci so nenehno pod budnim nadzorstvom ravnatelja ali asistentov, ki jim z očetovsko ljubeznijo govorijo, jih vodijo ob vsaki priložnosti, jim svetujejo in jih prijateljsko opominjajo.” Nihče ni že rojen kot dober oče: da le-to postane, mu je potrebno veliko potrpežljivosti, prizadevnosti in ljubezni. Pa tudi nekaj znanja.

Največji vzornik za vse je Bog sam. Bog sam se v Svetem pismu imenuje ”Oče”. In pokaže kakšen je oče.

Ko pokliče Mojzesa, mu reče: “Dobro sem videl stisko svojega ljudstva ... in slišal kako vpije ...; da, poznam njegove bolečine. Zato sem stopil dol, da ga rešim...” (2Mz 3, 7-8). V teh štirih glagolih najdemo skoraj čarobno formulo očetovske vzgoje: *videti – slišati – poznati – delovati*.

Torej, da bi bil dober oče:

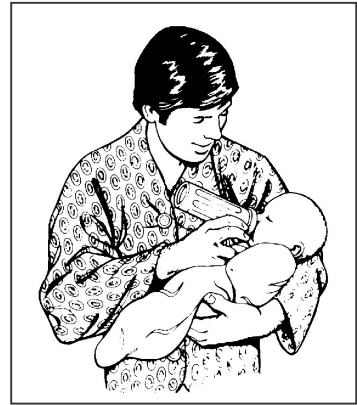
Bodi to, kar si!

Biti oče ni odrsko igranje in zato ne potrebuješ mask. Popolni očetje ponavadi povzročijo več škode kot koristi. Ljudje, ki mislijo zase, da vse znajo, so lahko zelo nevarni. Oče se ne sme postaviti za tekmeca svojim otrokom, niti zanje postati nedosegljiv vzornik. Marcello Bernardi piše: “Kakšen naj bo vzoren oče? Ne sme biti avtoritativen, ne sme biti permisiven, ne sme biti odsoten, pa tudi ne preveč navzoč. Preprosto: biti mora to, kar je. Človek, ki spoštuje druge in ki zahteva tudi zase primerno spoštovanje; človek, ki ljubi ne da bi zahteval povračilo; človek, ki zna vedno uporabljati svoj razum. To je vse. Rad bi spomnil, da kakor je mati za otroka podoba preko katere spoznava svet in svojo neodvisnost, tako je oče zanj podoba preko katere odkrije svojo družino. Prej je imel samo mamo, s katero je živel v simbiozi, zdaj ima oba starša, to je: družino.”

Oče je to kar je predvsem, kadar z vedrino izrazi svoja čustva in ideje.

Bodi s svojimi otroki, zanimaj se zanje!

Poigraj se z njimi, pogovarjaj se z njimi, prisluhni jim, imej čas zanje. Skoraj vse italijanske statistike ugotavljajo, da v povprečju oče preživi manj kot 5 min na dan s svojimi otroki v vzgojnih trenutkih. Nekateri raziskave so pokazale povezavo med očetovo odsotnostjo in slabim šolskim uspehom, nizkimi dosežki inteligentnosti, delikventnostjo in agresivnostjo. Božja pedagogika pa priporoča: videti – slišati – poznati.

Znaj se obvladati!

Moder nasvet staršem se glasi: Kadar so otroci svoeglavi, ne bodi tak tudi ti. Obvladovanje svojega temperamenta pred otroki – kot tudi pred drugimi ljudmi – je prvi zgled, ki jim ga naj da oče. Izkazati jim potrpežljivost in razumevanje prav v trenutku, ko napetost narašča, pripomore, da se odnosi izboljšajo.

Daj jim občutek gotovosti!

Dati gotovost v majhnih in velikih stvareh, tako da naučiš otroke, kaj je bistveno, v pozitivnih in negativnih življenjskih okoliščinah. Otroci morajo vedno imeti občutek, da lahko računajo na svojega očeta. On mora biti prva oseba, na katerega se lahko obrnejo v potrebi.

Nauči jih umetnosti reševanja težav!

Bodi oče, ki na koncu vedno najde rešitev za vsako življenjsko težavo.

Pridobi si zaupanje in spoštovanje otrok!

Tretjina anketiranih ameriških otrok starih od štirih do pet let je izjavila, da bi se raje odpovedala očetu kot televiziji. Oče se ne sme držati daleč od svojih otrok, ampak naj išče, kako bi vstopil v sozvočje z njimi. Dober oče posluša otroke *s srcem* in velikokrat spregovori čarobne besede: “Ponosen sem nate!” Morda v resnici ni ponosen, toda, če bo izgovarjal te besede, bo počasi začel doživljati njihovo moč.

Pokaži spoštovanje do svoje žene in skladnost v vajinih vzgojnih metodah!

Dober oče se uskladi s svojo ženo.

Bodi otrokom smerokaz!

Očetov lik je temelj za oblikovanje vesti. Zlasti odraščajoči otroci potrebujejo jasna navodila močne osebnosti, na katero se lahko naslonijo v svojem krhkem in burnem obdobju odraščanja. “... z očetovsko ljubeznijo govorijo in vodijo ob vsaki priložnosti,” je poudaril don Bosko.

Bodi pristanišče za brodolome dneva – tako za otroke kot za ženo!

Stori, da bo kakšen osebni trenutek dneva – npr. večerja – priložnost družinskega srečanja, kjer se bo družina mogla sniti v vedrem ozračju. Dober oče zna ustvariti nešteto spominov s svojimi drobnimi čutečimi pozornostmi. Zakaj ne bi poskusil tudi z večernim blagoslovom otrok? Lepo je, da mati moli z otroki; a je skoraj normalno. Oče, ki moli s svojimi otroki, pa bo v njih zapustil neizbrisen pečat.

Občasno se zahvali otrokom!

Biti oče pomeni dati, kar je v tebi najboljšega. Vloga očeta je lahko koristna ne le za otroke ampak tudi za očeta. Noben moški ne bo razumel pravega pomena življenja, pomena sveta, pomena katerekoli stvari, dokler ne bo imel otroka, ki ga bo ljubil. Tedaj se bo spremenil ves svet okoli njega in vse bo postalo drugače.

In če bi oče rad videl termometer svoje uspešnosti očetovstva, naj vpraša mater svojih otrok: “Želiš, da bi bili najini otroci podobni meni?”

Naloga:

Nekaj večerov zapored bom z otroki in ženo molil večerno molitev in jih blagoslovil.

Priredila po knjigi: Bruno Ferrero, Srečni starši po don Boskovem vzgojnem stilu.

s. Marija Imperl